

akker

Oktober 2016

Wen

In dit nummer

Provinciale
ledenvergadering
p. 10

Vacature
voorzitter
provinciaal
bestuur
p. 18

Column
p. 23

Agenda
p. 24

Colofon
p. 24

Contact
p. 25

GROENLINKS ledenblad provincie Groningen

Interview
Bé Schollemma
Wethouder in
Loppersum
p. 2

Wenakker

Pro & Contra
Basisinkomen
p. 5

Verkiezingen in
aantocht
Je kunt helpen!
p. 13

Discussiemiddag
met Liesbeth
p. 8

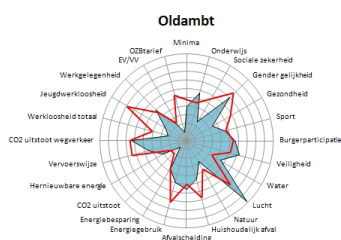

Turkije
een
land(genoot)
in beweging
p. 11

In memoriam
Rien Honnef
p. 14

Verkiezingen
in de VS
p. 15

Verslag Duurzaamheid II
p. 19

Stand van zaken gasdossier
p. 17

Bé Schollema: wethouder van zijn eigen partij en van zijn andere eigen partij

Als ik het gemeentehuis van Loppersum binnenloop, zie ik een dorpsgeenoot in de publieksruimte zitten. Hij bestudeert een voorgenomen bestemmingsplanwijziging, bij hem in de buurt. Stevig aan het mopperen. ‘Ik kon het plan nergens op internet vinden, en nu ligt het dus hier, waar waarom weet ik dan nergens van? Ik krijg op mailtjes geen antwoord, wat is dit voor een geheimzinnigheid! O, heb jij een afspraak met Bé?’ Hij grijnst: ‘Nou, doe hem de groeten.’

Een mooie binnenkomer. Wethouder Bé Schollema is verantwoordelijk voor dat bestemmingsplan, want het gaat om de nieuw te bouwen aardbevingsbestendige en (bijna) energieneutrale school. Ja, natuurlijk kent hij die bewoner. En hij kent ook diens zorgen. ‘Bij elk plan waarbij je burgers betreft ben je te laat, of te vroeg, of je hebt al te veel voorgekoekt, of juist te weinig. In dit geval: als ik de ouders en kinderen het eerst informeer, mopperen de buurtbewoners waarom zij van niks

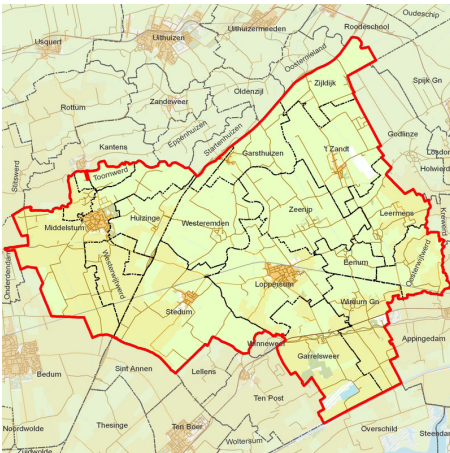
weten, en andersom.’ O jee. Vindt Schollema zijn baan nog wel leuk? ‘Ontzettend leuk!’, klinkt het hartgrondig.

Bé Schollema is een beetje uniek geval. Hij is van huis uit een PvdA’er (‘mijn eigen partij’, noemde hij dat in een eerder interview voor het ledenblad van GL Loppersum), maar zit ook namens GroenLinks in het college (‘mijn andere eigen partij’). Hij is dan ook lid van de eerste, en plaatselijk lid van de tweede partij. Hij vindt dat zelf niet zo opmerkelijk. ‘Mijn principes sluiten aan bij beide groepen. Er zijn veel minder verschillen tussen de partijen dan we elkaar wijsmaken. En dat geldt zeker voor gemeenten. Hoe dichterbij de burger, hoe kleiner de verschillen. Ik vind het tenenkrommend hoe verschillen provinciaal of landelijk uitvergroot worden. De verschillen binnen de partijen zijn soms groter dan die tussen partijen.’ Nog even terugkomend op de binnenkomer en meteen zijn principe duidelijk makend: ‘Er zijn bestuurders die zeggen: er zijn altijd mensen die je niet tevreden kunt stellen. Dat is niet mijn bestuursstijl. Ik heb de filosofie dat ik die mensen misschien niet tevreden, maar in ieder geval toch iets tevredener wil stellen.’ Bé gaat confrontaties dan ook niet uit de weg. Een discussie op Twitter laat hij niet ontaarden in ruzie. Hij gaat liever in een keuken die damp van sigarettenrook en natte hond het gesprek aan. Op z’n Gronings. Dat helpt ook. Ongetwijfeld geleerd van zijn vader Meindert Schollema, die na zijn wethouderschap in Loppersum burgemeester werd van Pekela. ‘Ze vinden wel eens dat ik op hem lijkt. Gelukkig dat mijn vader meestal in positieve zin in gesprekken voorbijkomt, maar met zo’n naam moet ik soms wel extra mijn best doen.’ Hij is nog nooit met pek en veren een zaal uitgestuurd. ‘Ik weet het altijd nog uit te leggen.’

Cruciale periode

Twee jaar geleden zegde hij zijn baan bij woningcorporatie Acantus op, om met een jarenlange raadservaring in zijn rugzak en zijn vader als voorbeeld, wethouder te worden. Een grote stap, in het besef dat hij, met zorg in zijn portefeuille, het in ieder geval geweldig druk zou krijgen met de decentralisaties. Hij wist toen nog niet dat ‘onderwijshuisvesting’ nog veel meer drukte met zich mee zou brengen. Behalve de al langer spelende problemen van krimp en ontgroening, komen daar nu de aardbevingsproblemen én kansen bij. ‘Ik ben er best trots op dat ik het initiatief heb genomen om alle onderwijswethouders in de regio uit te nodigen zodat we niet allemaal het wiel hoeven uit te vinden. Daaruit is heel organisch een stuurgroep uit voortgekomen en heel organisch ben ik voorzitter geworden. Geen enkele sprake van ellebogenwerk. Nu

zitten we dus met 17 schoolbesturen en 11 gemeenten aan tafel, gewoon omdat we maar ergens begonnen zijn.’ En om maar even verder in te gaan op wat in bestuurstaal het aardbevingsdossier wordt genoemd: het is de kunst om alle negatieve aandacht om te draaien richting positieve aandacht. ‘Loppersum wordt een merknaam. Tegelijkertijd wordt aan de horizon zichtbaar dat het beter wordt en dat het nu de

tijd is om daarnaar te handelen. Je kunt het maar één keer goed doen. Overall in het land wordt nagedacht over bijna energieneutrale scholen. Wij kunnen hier, gedwongen door de noodzaak om nieuwe gebouwen neer te zetten, standaarden ontwikkelen.’ Want dat is wat hij graag wil. Iets achterlaten, wat er anders, zonder zijn inzet, niet zou zijn geweest. Een gevoel. Ontwikkelingen. En concreter: nieuwe, gezonde scholen. ‘Dit is een cruciale periode. Binnenkort rolt hier, in Loppersum, het supersnelle 5G-internet zich uit. Het eerste plattelandsgebied ter wereld!’

Geen verschil tussen druk en heel druk

Het is duidelijk dat Schollema van zijn werk geniet. En hoe druk ook, hij probeert bereikbaar en benaderbaar te blijven. ‘Het maakt niet uit of je nou in een kleine gemeente zit of in Den Haag. Soms is het moeilijker om een wethouder in een kleine gemeente aan zijn staart te trekken dan minister Asscher, die weet dat je echt niet voor niks zijn mobiele nummer belt. Er is geen verschil tussen druk en heel druk.’ Natuurlijk is tijd zijn grootste vijand. ‘Vier jaar is een belachelijk korte periode, dus je moet accepteren dat er een moment komt dat je er niks meer over te zeggen hebt. En je moet je vooral druk maken om dingen waar je vandaag wel wat over te zeggen hebt.’ Maar privé lijdt er wel een beetje onder, geeft Schollema toe. ‘Mijn vriendin stond een keer, toen ik thuiskwam, met een bos bloemen in de gang en stelde zich voor.’ Om die reden heeft hij besloten tijdens zijn vakantie echt helemaal weg te zijn. ‘De telefoon brandde soms in mijn zak, maar ik heb niets gedaan. Toen ik weer aan het werk ging, vroegen ze hier of het allemaal wel goed was gegaan, omdat ze niet hadden verwacht echt helemaal niets van me te horen. Maar de wereld draaide ook zonder mij wel.’

Met lede ogen ziet hij intussen de discussie over de herindeling aan. Hij zal niet mopperen over zijn vele portefeuilles, maar hij is wel blij dat dit onderwerp nu even niet zijn pakkie aan is. ‘Anders had ik me er beslist niet lekker over gevoeld.’ De discussie schiet alle kanten op, binnen de PvdA, maar ook binnen GroenLinks. Hij ziet hoe men zich vastgepraat heeft en niet terug wil komen op eerder ingenomen standpunten. Zonder oog te hebben voor belangen van anderen, die, uiteindelijk, ook eigenbelang zijn. ‘Straks weet niemand meer wat nou ook al weer de reden was van herindeling’ En aan de andere kant ziet hij de energie en het enthousiasme in de dorpen. Natuurlijk, elke vereniging klaagt over het gebrek aan vrijwilligers, maar als het erop aan komt, wordt het werk verzet en worden er veel mooie initiatieven genomen. ‘Durf te vieren wat we met elkaar hebben. Het is belangrijk dat de gemeente de bewoners tot eigenaar maakt van oplossingen en uitdagingen. Ik heb het idee dat we dit hier aardig goed met elkaar doen. Het past ook bij de filosofie van GroenLinks en de PvdA. Als een VVD’er een probleem kan oplossen door er een keer een paar duizend euro tegenaan te gooien, is hij tevreden. Een PvdA’er of GroenLinkser zal verder kijken. Komt het probleem volgend jaar niet weer terug en hoe moeten we het dan structureel oplossen? Ik maak graag gebruik van wat mensen kunnen.’

Thuis gekomen adviseer ik mijn boze dorpsgenoot om vooral door te gaan met mailtjes te sturen naar de gemeente. En als dat niet lukt, dan moet hij Bé gewoon maar uitnodigen in zijn keuken. Komt vast goed.

Nicolette Scholten

Pro en Contra

Met de rubriek 'Pro en Contra' wil de redactie van de Wenakker de lezer oproepen haar of zijn mening te geven over belangrijke thema's. Deze keer het basisloon. Je kunt online reageren op ons [discussieplatform](#). Je kunt ook een reactie sturen naar: groenlinks@ps-provinciegroningen.nl

Stel je eens voor: Nederland over een jaar of tien. Een alleenstaande moeder met twee kinderen heeft een baan van één dag in de week achter de kassa. Vindt ze leuk. Door dat baantje en een basisinkomen kan ze aardig rondkomen. Meer hoeft niet. Ze heeft nu tijd om voor haar kinderen en voor haar moeder te zorgen en ze hoeft niet te reageren op allerlei signalen van het UWV om haar richting arbeidsmarkt te manoeuvreren. Een utopie? Sjoerd van Dorp vindt van niet. Hij legt hierna uit waarom niet.

Het basisinkomen is een onvoorwaardelijke, maandelijkse toelage voor iedereen – arm of rijk, jong of oud, man of vrouw, werkloos of overwerkt. Het zou genoeg moeten zijn om van te (over)leven en je mag helemaal zelf weten wat je ermee doet.

Werk en inkomen

Is werk voor de gemiddelde mens alleen een inkomen of is het meer? Zou u blijven werken als u een basisinkomen zou ontvangen? In een onderzoek uit 2012 antwoordt 60% van de ondervraagden volmondig ja, 30% zegt wel te blijven werken, maar minder om tijd vrij te maken voor andere dingen. Slechts 10% geeft toe eerst eens lekker lang uit te slapen en dan maar verder zien: reizen, voor anderen zorgen of een studie beginnen.

Werk is voor bijna iedereen meer dan alleen inkomen. Contact met je medemens, leuk en zinvol bezig zijn en voor vol worden aangezien. Deze sociale component is noodzakelijk voor een gezonde, goed functionerende maatschappij. Mensen die, om wat voor reden dan ook, geen betaald werk hebben, vallen buiten de boot. Zonder een baan maar met een uitkering kom je terecht in een mallempolen van instroomprojecten, verplichte scholing, begeleiding naar werk, sollicitatieplicht en controle.

Mensen zonder werk missen niet alleen een redelijk inkomen, maar ook de broodnodige sociale integratie, de opbrengst van de sociale kant van werk.

Volledige werkgelegenheid is een illusie

Dankzij de robotisering en automatisering is de arbeidsproductiviteit enorm toegenomen. Dit wordt in de toekomst alleen maar meer. Met andere woorden, we produceren steeds meer in steeds minder tijd en met steeds minder mensen. Allerlei banen verdwijnen en het aantal andersoortige banen dat daarvoor terugkomt compenseert dit onvoldoende. Alleen in de ICT zal de vraag naar (goedgeschoold) personeel nog wel een tijdje toenemen.

Kortom, er is niet genoeg werk voor iedereen. Volledige werkgelegenheid wordt, bij de huidige arbeidsverhoudingen, zelfs een illusie. Toch houden veel instanties, politieke partijen en vakbonden vast aan het idee van een volledige werkgelegenheid als hoogste doel. Ze blijven streven naar het terugdringen van de werkloosheid.

Hoe betalen we een onvoorwaardelijk basisinkomen?

Het CPB heeft al in 2006 enkele modellen doorgerekend

Alle modellen die ik gevonden heb, hebben een aantal dingen gemeen, te weten:

- geleidelijk afschaffen van de loon- en inkomstenbelasting (het inkomen van de staat is voor 56% afhankelijk van deze belastingen);
- geleidelijk afschaffen van (bijna) alle uitkeringen en aftrekposten;
- geleidelijk verhogen van de btw in een aantal stappen;
- het basisinkomen in de diverse modellen varieert tussen de €1.000 (AOW/bijstandsniveau) tot €1.400 (60% modaal) per maand.

Bij alle berekeningen worden de verwachte (veelal ook kostenbesparende) neveneffecten niet meegenomen, zoals minder ziekte, meer studeren, minder beroep op psychische hulp en minder justitieel ingrijpen.

Een becijferd voorbeeld

Robin Ketelaars rekent in 2013 op zijn blog [Vrijheid maakt arbeid](#) voor hoe je een basisinkomen van €1.435 per maand kunt financieren. In zijn model wordt dat bedrag toegekend aan mensen vanaf 21 jaar. Daaronder krijgt ook iedereen geld, maar minder. Het model kost 244 miljard per jaar. De kosten worden gedekt door:

- Geleidelijke verhoging van de btw naar 50%, waarmee weer 122 miljard wordt teruggehaald. Omdat de btw nu 42 miljard oplevert, wordt daarmee 80 miljard extra binnengehaald.
- Afschaffing sociale zekerheid levert 169 miljard op.

Totaal: 249 miljard. Dus een positief resultaat van 5 miljard. Daartegenover staan minder inkomsten voor de overheid door de afschaffing van loon- en inkomstenbelasting. Dat kost 47 miljard. Verreken hiermee het positieve resultaat en je hebt een tekort van 42 miljard. Doe daar ook nog het begrotingstekort van 13,5 miljard bij en je hebt een gat van 55,5 miljard.

Ketelaars wil dat gat vullen door:

- Verhoging van de belasting op dividend en de vennootschapsbelasting met in totaal 16 miljard.
- Invoering van een belasting bij banken van 1,7 % (niet ongerechtvaardigd, want zij hebben minder loonkosten door de invoering van het basisloon): dat zou 42,5 miljard opleveren.

Met deze 58,5 miljard zou het gat meer dan gevuld zijn. Ketelaars denkt dat zijn aanpak in een zevenstappenplan in ongeveer zeven jaar kan worden uitgevoerd en gaat uit van een geleidelijke verschuiving van loon- en inkomstenbelasting naar btw. Dit rekenvoorbeeld dateert uit 2013. Bij de net gepubliceerde cijfers valt het tekort gunstiger uit!

Laten we een duidelijke stip op de politieke horizon zetten om naartoe te werken.

Sjoerd van Dorp

Basisinkomen: mooi idee, maar te veel haken en ogen

Beren op de weg. Dat zeggen mensen vaak als er bezwaren worden gemaakt tegen mooie initiatieven. Maar aan het idee van een onvoorwaardelijk basisinkomen kleven wel degelijk serieuze bezwaren.

Eigenlijk is een onvoorwaardelijk basisinkomen een utopisch voorstel: in een ideale maatschappij zou iedereen hetzelfde inkomen kunnen hebben. Wat het actueel maakt is de afbraak van werkgelegenheid door robotisering en automatisering. Als niemand meer hoeft te werken, dan is het mooi dat iedereen een basisinkomen heeft. Op een dergelijke maatschappij kunnen we echter niet vooruitlopen door de invoering van een onvoorwaardelijk basisinkomen.

Bezwaren

Het onvoorwaardelijke karakter van het basisinkomen zorgt ervoor dat iedereen, dus ook de meer dan honderdduizend miljonairs die Nederland telt en mensen met goed betaalde banen, recht op een basisinkomen heeft. Dat is misschien consequent, maar niet helemaal eerlijk. Een tweede gevolg is dat gezinnen met twee volwassen kinderen vier keer een basisinkomen krijgen, terwijl hun vaste lasten echt niet vier keer zo groot zijn als die van een alleenstaande. Als een aantal mensen in dat gezin dan ook nog een baan heeft en de alleenstaande niet, dan worden de verschillen wel erg groot.

De landelijke werkgroep economie van GroenLinks heeft in een [artikel](#) een opsomming gegeven van de praktische gevolgen van een basisinkomen.

- Het vormt een afkoopregeling voor de kansarmen op de arbeidsmarkt: voor hen hoeft niets meer gedaan te worden.
- Het verschaft (loon)subsidies aan bedrijven en aan individuen die dat niet nodig hebben.
- Het legitimeert een nog verder terugtrekkende overheid, waardoor publieke taken die niet door de markt worden opgepakt worden afgeschoven op vrijwilligers en mantelzorgers.
- Het geeft bedrijven een excuus om niet in te gaan op een moreel beroep om laagproductieve of gehandicapte werknemers in dienst te nemen.

Op basis van al deze overwegingen zal de invoering van een onvoorwaardelijk basisinkomen leiden tot een voortschrijdende sociale tweedeling en groeiende inkomensongelijkheid. Dat kan niet het doel van GroenLinkse politiek zijn.

Henk de Weerd

Geslaagde discussiemiddag met Liesbeth van Tongeren

GroenLinks Tweede Kamerlid Liesbeth van Tongeren was vrijdag 26 augustus in de Stad en sprak op het GroenLinks pand met ongeveer 30 leden en sympathisanten.

Er kwamen veel onderwerpen aan de orde, te beginnen met het basisloon. Op zich al een ingewikkeld onderwerp, want wat is het precies: krijgt iedereen boven de 18 een basisbedrag of is het alleen voor mensen die (even) geen werk hebben? En hoe zit het met huishoudens? Krijgt een gezin met twee volwassen kinderen vier keer het basisinkomen? De Tweede Kamerfractie van GroenLinks is in

elk geval voor experimenten met een basisinkomen: dat komt erop neer dat mensen die nu bijvoorbeeld een bijstandsuitkering hebben een vast bedrag per maand krijgen en daar wat bij mogen verdienen.

Verkeer

Een ander belangrijk gespreksonderwerp was de zuidelijke ringweg. Hoewel dat project wordt gefinancierd met geld dat bestemd is voor regionale ontwikkeling (RSP-geld), betreft het eigenlijk een oplossing voor een nationaal probleem: de verbinding van twee hoofdwegen in het landelijke wegennet. De vraag was of de zuidelijke ringweg nog tegegehouden zou kunnen worden. Het werd uit de discussie duidelijk dat de besluitprocedure al zo ver is, dat een weg terug is afgesloten. Wel is het volgens Liesbeth mogelijk suggesties voor verbeteringen in de plannen opgenomen te krijgen.

Op het eerste punt ging zij ook nog in: het rijk gebruikt vaker het geld van andere overheden of specifieke potjes om de eigen problemen op

te lossen. Ook kan door het opstellen van hoge drempels en/of korte inschrijvingstermijnen voor projecten geld overblijven dat de rijksoverheid dan als vrijvallend kan inzetten naar eigen goeddunken. Naar buiten toe kan dan ook nog eens de illusie worden geschapen dat er veel geld beschikbaar was gesteld.

Van de wegen ging het rechtstreeks naar de elektrische auto. Vastgesteld werd dat er veel te weinig oplaadpalen zijn die ook nog eens onvoldoende gespreid zijn. Met het beperkte bereik van een volle accu is dat een fors probleem. Liesbeth hoopte dat zakelijke rijders met hun dure Tesla's ervoor gaan zorgen dat er meer laadpalen komen, waar anderen, met goedkopere auto's, weer gebruik van kunnen maken. Meer ondersteuning voor elektrisch rijden leek haar in elk geval goed; dus omgekeerd aan de plannen van Wiebes die van die steun af wil.

Openbaar vervoer

Over het openbaar vervoer was Liesbeth kort en helder: mensen moeten vanaf hun huis eenvoudig met bus en trein naar hun plaats van bestemming kunnen gaan. Verder vond ze de privatisering van het treinvervoer dusdanig mislukt dat het voor haar duidelijk was dat privatisering niet geschikt is voor de spoorwegen.

Snel internet

Omdat de grote bedrijven nauwelijks bereid zijn te zorgen voor snel internet op het platteland hebben in een aantal dorpen mensen zelf het initiatief genomen om snel internet te krijgen. Daarbij krijgen ze weinig medewerking van de overheid. Het bleek in de discussie dat provincie en gemeenten het probleem wel degelijk op hun bordje zagen liggen en tot de conclusie waren gekomen dat snel internet voor lokale groepen te ingewikkeld is. Daarom wordt het probleem samen met Ziggo, KPN en het Economic Board opgepakt. (Het onderwerp staat inmiddels op de agenda van de Staten: daar wordt gezocht naar een oplossing waarbij ook de lokale initiatieven een kans maken.)

Krimp en aanbestedingen

De laatste inhoudelijke onderwerpen waren krimp en aanbestedingen. Onderwerpen die meer met elkaar te maken hebben dan je denkt. Gemeenten mogen namelijk afwijken van de Europese aanbestedingsregels als ze denken daarmee de werkgelegenheid in hun regio te kunnen bevorderen. In de Tweede Kamer willen VVD en D66 daarvan af, wist Liesbeth te melden.

De krimp zelf zag zij als een wereldwijd probleem dat niet echt opgelost kan worden, maar je kunt het enigszins dempen en de effecten verzachten.

Imago GroenLinks

Het laatste deel van de discussie ging over de strategie en het imago van GroenLinks. Duidelijk werd dat je als partij weinig invloed hebt op het imago. Als dat eenmaal gevestigd is kun je het nauwelijks nog wijzigen. Dus GroenLinks staat te boek als geitewollensokken en grachtengordel-partij. Liesbeth gaf vele voorbeelden van initiatieven in de Kamer die dat beeld onderuit zouden kunnen halen, maar die halen de media niet. Toch staan we er goed voor met 16 zetels in de peilingen.

Henk de Weerd

Provinciale ledenvergadering in november

Op zaterdag 26 november heeft het provinciaal bestuur een provinciale ledenvergadering gepland. Deze ledenvergaderingen vinden ten minste twee maal per jaar plaats. In het voorjaar gebruiken we hiervoor het GroenLinks pand in Groningen (stad) en de najaarsvergadering vindt traditiegetrouw buiten de Stad plaats. Deze keer vergaderen we in het restaurant 'Eten bij Moeders', voorheen 'Spoorzicht' aan de Havenweg 1 in Warffum. Alle GroenLinksleden in de provincie Groningen zijn hiervoor van harte uitgenodigd.

Op de agenda zal in ieder geval staan de verkiezing van een nieuwe voorzitter van het provinciaal bestuur. De deadline om je als kandidaat voor het voorzitterschap aan te melden verloopt op 15 oktober. De verantwoording van de fractie en gedeputeerde Nienke Homan zijn ook voorzien. Daarnaast willen we de begroting voor het komende jaar aan jullie voorleggen. Ten slotte komen leden van het Landelijk Partijbestuur op de vergadering om verantwoording af te leggen over hun beleid en om ons bij te praten over de campagne.

De definitieve uitnodiging voor de vergadering en de agenda met bijbehorende stukken worden uiterlijk 2 weken van tevoren aan de leden via de digitale nieuwsbrief verzonden.

De stukken zijn op papier op te vragen bij de secretaris van het bestuur Gijs van der Kroef (gijs.vdkroef@gmail.com) of de afdelingssecretariaten.

We proberen papier en kosten te besparen dus we vragen je met deze gedrukte optie consciëntieus en terughoudend om te gaan. Op de vergadering zelf zijn geen afgedrukte stukken beschikbaar.

Als je je nog niet hebt aangemeld voor de provinciale nieuwsbrief, waardoor je dus informatie mist, kun je je naam en emailadres doorgeven aan Henk de Weerd, beleidsmedewerker van de Statenfractie: groenlinks@ps-provinciegroningen.nl

Ik hoop je op de 26ste te kunnen verwelkomen, namens het provinciaal bestuur,

Ria Damhof, riadamhof@gmail.com / 06 14531360

Wat:	Provinciale Ledenvergadering
Wanneer:	Zaterdag 26 november
Hoe laat:	10.00 – ca .13.00 uur
Waar:	Restaurant ‘Eten bij Moeders’ Havenweg 1, 9989 BN Warffum, op loopafstand van station
OV:	Trein heen: Groningen Centraal 9.22 uur spoor 3a, te rug: Warffum 13.17 uur spoor 1
Fiets/auto	Stalling aanwezig en parkeren bij het restaurant
Praktisch	Onbeperkt koffie/thee en water en koek/chocolade bij de koffie/thee
Praktisch	Zelf stukken printen en meenemen. Er is Wifi beschikbaar.
NB	Er mogen geen meegebrachte etenswaren worden genuttigd. Er kunnen wel tegen betaling broodjes en drinken worden besteld.

Turkije, een land(genoot) in beweging

Ramazan Çig is sinds 2006 raadslid voor GroenLinks in Hoogezand-Sappemeer. Daarvoor was hij jarenlang voorzitter van de Turks Culturele Vereniging, die hem nog regelmatig benadert voor raad en daad. Ramazan heeft op zijn eigen wijze de couppoging in Turkije beleefd.

Op weg naar Turkije

Slechts paar uur rijden van de Turkse grens werd Ramazan Çig 15 juli 's avonds even voor tien gebeld door een kameraad. ‘Weet jij al dat er een couppoging gaan-

de is in Turkije?’ Met veel ongeloof zette hij zijn auto aan de kant. Vrouw en beide kinderen keken hem vragend aan, hij belde zijn kameraad terug en vroeg: ‘Wat vertel jij me nu, een coup?’

Via de Turkse staats-tv TRT zagen ze een onder dwang voorgelezen boodschap. Nog vol ongeloof belde Ramazan enkele families van wie hij wist dat ze eveneens op weg waren naar Turkije. Midden in de nacht stonden ten slotte zo’n twaalf auto’s gegroepeerd langs de kant van de weg. Wat te doen? Een kwart van de auto’s keerde weerom naar Nederland. Ramazan en de zijnen wachtten het nieuws verder af, in het volle besef dat ze gemakkelijk het land zouden kunnen inrijden, maar hoe gaat het als je er weer uit wilt?

Volgende ochtend

In de vroege ochtenduren telefoneerden ze met de neef van mevrouw Çig, een Turkse politiemann. Tijdens dat gesprek hoorden ze de bommen vallen. Een regiment soldaten bleek actief betrokken te zijn, ongelooflijk! Het leger gold altijd als een twee-eenheid met het volk, nu openden soldaten het vuur op hun eigen landgenoten, dat was nog nooit vertoond. Iedere Turk is trots op het leger. Maar nu?

Om tien uur volgde de toespraak van Erdogan. De staatsgreep was voorbij, een paar honderd doden, het parlamentsgebouw gebombardeerd, een geknakt vertrouwen en ... het leven ging gewoon verder. Vooral de generatie die al eerder coups had meegemaakt, was onder de indruk. Er heerste algehele verbazing. Hoe was het mogelijk dat het leger zo'n coup pleegde, zonder dat iemand ervan wist.

Eerste reacties

De Europese Unie, toch een belangrijke Turkse bondgenoot, hield zich de eerste dagen muisstil. Zo blijkt maar weer eens: een land heeft geen vrienden, er bestaan slechts belangen in de ander. Een week verstreek voordat de EU zuinig reageerde. Inmiddels had de AK-partij (Erdogan) de Gülen-beweging als hoofddader aangewezen, en nam terstond maatregelen, iedereen die naar Gülen zweemde werd uit zijn of haar functie gezet. In het Turkse buitenland, dus ook in Nederland, werden 'kliklijnen' opgezet.

Terug in Nederland

In Nederland merkte Ramazan de naweën van de mislukte coup poging. Naast de boosheid van Turkse Nederlanders (veelal jongeren), de reacties van Nederlands politici en vooral ook de insteek van de diverse media. De tegenstelling tussen AK-partij en de vermeende Gülen-terroristen nam buitenproportionele vormen aan. Met veel emoties gepaard uitten Nederlanders met een Turkse achtergrond hun woede omtrent de Gülen-verraders, kinderen werden op andere scholen geplaatst, de gestigmatiseerde Gülen-scholen verloren bijna een derde deel van hun leerlingen. De Nederlandse premier Rutte zei: 'Pleur op' over jongeren die emotioneel verhinderden dat een journalist zijn werk kon doen. Daarmee toonde hij zich niet beschaafder dan deze boze Nederlanders.

Historische context

De AK-partij en de Gülen-beweging hebben elkaar na het jaar 2000 versterkt, de AK-partij in de politieke arena en de Gülen-beweging vooral in de ambtelijke organisaties zoals rechtsorganen. Er ontstond echter enige jaren terug een breuk tussen beide, onder meer door de verschillende belangrijke machtsposities die de Gülen-aanhangers wisten te bereiken.

In de visie van Ramazan Çig is de huidige tweespalt tussen de AK-partij en de Gülen-beweging niets nieuws onder de zon, de 'zuiveringen' in Turkije waren al gaande ver voor de coup poging. De onderlinge verhoudingen in Turkije zijn zeer gecompliceerd. Naast de Gülen-aanhangers eisen de PKK (militante Koerden) en een aantal geweldadige groeperingen hun aandacht op en huisvest het land miljoenen vluchtelingen, met name uit Syrië. Onzichtbare machtige industriële trekken waarschijnlijk aan allerlei touwtjes, zij hebben interesse in de rijke grondstoffen, uranium en fosfor, in het zuidoosten van Turkije.

Het volk

En de verliezers van al deze belangen? Dat zijn de inwoners: Turken, Koerden, Syrische vluchtelingen enzovoorts. Door terreur en de vele hardhandige machtswisselingen heeft iedere Turkse familie wel een slachtoffer te betreuren. In dat licht is het niet verwonderlijk dat de emoties hoog oplopen, ook die van de Nederlandse Turken. Het zou de Nederlandse media en politici sieren, wanneer de heftige reacties van de Turkse Nederlanders erkend worden in de wetenschap van deze achtergrond, zeker door de minister-president van alle Nederlanders. Turkije is een land in voortdurende beweging, de Turken nemen die beweging mee naar hun nieuwe vaderland en geven deze door aan hun nakomelingen. In al die bewegingen moeten nog vele bruggen gebouwd worden.

Ger Zuiderveen

Verkiezingen in aantocht

GroenLinks staat er in de peilingen geweldig voor. Dat is uiteraard te danken aan onze nieuwe, jonge lijsttrekker Jesse Klaver en het beleid van het kabinet Rutte. Het is bekend dat de landelijke populariteit van een partij ook van groot belang is voor gemeentelijke, provinciale en Europese verkiezingen. Als we het goed doen bij de Tweede Kamerverkiezingen van 15 maart 2017, gaan we het ook goed doen bij de gemeenteraadsverkiezingen in 2017 (herindelingen) en 2018.

Maar ... peilingen zijn één ding, echte pluche zetels zijn wat anders. Na de verkiezingen roepen de opiniepeilers dat ze de tendens goed hadden, en dat het aantal zetels toch altijd afhankelijk is van het moment. Die 10-16 zetels in de Tweede Kamer zijn nog lang niet binnen. Dus als je tijd hebt, kom dan helpen in de campagne. Dat kan op vele manieren: met het helpen opzetten van de campagne tot alleen een paar uur folders uitdelen. Neem contact op met een van de raadsleden of bestuurders in je plaatselijke afdeling. Je wordt met open armen ontvangen. Als je niet weet bij wie je je bij je afdeling kan melden, neem dan contact op met de voorzitter van het provinciaal bestuur, Ria Damhof 06 14531360 of riadamhof@gmail.com

In memoriam Rien Honnef

Tijdens zijn vakantie in Frankrijk is op 20 juli 2016 Rien Honnef plotseling overleden. Het begrip wil nog steeds niet komen. Rien was op het hoogtepunt van zijn leven en had naar eigen zeggen de mooiste baan die hij zich kon wensen: wethouder in onze gemeente. En tijdens de vakantie, waar hij zo naar heeft uitgekeken hield dit allemaal op.

Rien was sinds 2002 raadslid voor GroenLinks. Ik leerde hem kennen als een bevlogen man, met goede sociale vaardigheden. Een integere man, die geen dubbele agenda had en een man vol idealen, die desondanks met beide benen op de grond stond. We hebben veel raadsvergaderingen samen voorbereid, soms recalcitrant, vaak constructief en nooit onze principes verloochend.

In 2014 is Rien wethouder geworden. Als wethouder had Rien het zeker niet makkelijk. Ondanks dat hij zijn best deed om een open transparant bestuurder te zijn werd dit eerder tegen hem gebruikt dan dat hij erom geprezen werd. Dit viel hem af en toe zwaar, maar hij groeide in zijn rol en de oppositie kreeg daardoor steeds minder vat op hem.

Rien wist de politiek dicht bij de mens te houden en was daardoor erg toegankelijk. Uit de reacties na zijn overlijden komt er lof, ook uit onverwachte hoek. Uit de reacties bleek ook de belangrijke rol die hij heeft gespeeld in de samenleving en ook binnen onze partij. Hij vervulde die rol zonder er ruchtbaarheid aan te geven.

Met Rien verliezen we een fijn mens, een integer politicus, een man met idealen en een prachtige Bourgondiër.

Rien, je vuur is nu gedoofd, maar je hebt veel vonken nagelaten in onze harten en het is aan ons om jouw vuur brandende te houden. We zullen daarvoor veel kracht nodig hebben en we zullen je missen, ik zal je missen.

Albert Houwer
Fractievoorzitter GroenLinks Leek

Verkiezingstijd in een battleground state

Verslag uit Jeffco county Colorado

‘Mama, als Donald Trump president wordt krijgen we dan een kernoorlog?’ Dit is een vraag waarmee een kennis vorige week geconfronteerd werd. Veel Amerikanen in mijn directe omgeving maken zich erge zorgen om de uitkomst van de verkiezingen.

Op maandag 26 september was het eerste presidentiele debat in de VS. 100 miljoen Amerikanen hebben gekeken (op een bevolking van ongeveer 318 miljoen). Wij zaten op onze klapstoelen in ons nog lege huis om de laptop geschaard. De debatleider begon het debat met de opmerking dat na maanden campagne dit de twee kandidaten waren die Amerika gekozen heeft als presidentiële kandidaat. Sommige mensen vragen zich af hoe dat zo ver heeft kunnen komen. Het is een redelijk unieke situatie waar zoveel mensen een hekel hebben aan beide kandidaten.

Battleground State

Bij het gebrek aan vertrouwen in deze kandidaten gaan best een groot aantal mensen third party stemmen, bijvoorbeeld Libertarian of Green. Strategisch gezien is het funest omdat een kandidaat van een third party in het huidige electorale systeem van de V.S. nooit president kan worden. Mensen die anders op de Democraten gestemd zouden hebben en nu third party ondermijnen Hillary en versterken Trumps kans om president te worden in de staten waar de kiesmannen verdeeld zijn.

Van de meeste staten in de VS is het duidelijk of ze republikeins of democratisch zijn. De verkiezingsstrijd concentreert zich daarom op de staten waar de kiesmannen verdeeld zijn. Wij wonen in zo’n staat: Colorado. Een battleground state noemen ze het. Een grimmige term. Onze suburb van Denver ligt in Jeffco county, waar de verdeling van democratische en republikeinse stemmen ongeveer 50-50 is. Hier zijn de meeste mensen blank en 13% van de bevolking heeft een universitaire opleiding. 8% van de mensen tussen 18 tot 65 jaar leeft onder de armoedegrens, en 13% van de kinderen. Als je de bus neemt naar de campus

van de universiteit zie je veel arme mensen. Vaak hebben ze ook een handicap of zijn ze ziek. De staat zorgt nauwelijks voor hen. Je moet het zelf zien te rooien. Er zijn ook veel rijke mensen, maar die nemen nooit openbaar vervoer. Jeffco county is een plek waar de energietransitie nagenoeg niet bestaat omdat men onder andere bang is voor de banen in de mijnbouw.

Terwijl een buurvrouw verderop met haar yogastudio lacht om de Trump bordjes die worden gestolen uit voortuinen, zit er een soort hoofdkwartier van Trump vlak bij de campus van de universiteit: een garage met allemaal vlaggen en slogans en foto's van Trump.

Op stap voor Clinton

In Jeffco county loont het dus om mensen over te halen op Clinton te gaan stemmen. Binnenkort ga ik voor team Hillary de boer op.

De mensen die in Trump geloven zijn vaak laagopgeleide mensen, en/of het zat om in armoede te leven, en/of ze vertrouwen de huidige politici niet en hij speelt daar goed op in. Het is populisme ten top. Voor deze mensen staat Clinton voor meer van hetzelfde en dat willen ze niet.

Met de third party stemmers en deze mensen ga ik de dialoog aan. Het is spannend want de sfeer is dreigend. Extreem rechtse groeperingen vertellen in de media dat ze blij zijn dat er eindelijk iemand hun ideeën openlijk ondersteunt. Onderbuikgevoelens komen aan de oppervlakte drijven. Je hoort het in de gesprekken op straat. De sfeer wordt gevoed door angst. Angst voor 'de ander', angst voor meer armoede, angst dat je je revolver niet mag houden, en angst voor inadequaat leiderschap, economische crisis, verscherpte internationale verhoudingen en oorlog. Ik vraag me af of dit de eerste keer is dat kinderen bang zijn tijdens verkiezingstijd, en wat ik zal doen als Donald Trump de verkiezingen wint.

Bea Moolenaar

Laatste stand van zaken gasdossier

De kop van het artikel is nu al weer achterhaald. Het gasdossier is continu in beweging. Soms boeken we een succes en soms valt het tegen. Dat laatste was zeker het geval bij het nieuwe winningsplan, dat uitgaat van 24 mil-

jard kuub gas en is vastgesteld voor 5 jaar. Veel te lang was lokaal en landelijk onze mening. Samen met de Tweede Kamerfractie hebben we alle zeilen bijgezet.

Er was veel ophef over gascontracten van leverancier Engie die Gronings gas over zou hebben. Hierover hebben we intensief contact gehad met zowel Engie als Gasterra die ons na een aantal kritische opmerkingen uitnodigden voor een gesprek. Uit alle contacten kon geen eensluidende conclusie worden getrokken, behalve dat er veel onduidelijkheid is over de totale vraag naar laagcalorisch (Gronings) gas. En toch wel bijzonder, Engie moet per 1 oktober verplicht 2 miljard kuub gas extra afnemen van Gasterra.

Uitbreiding stikstoffabriek

Het totale aanbod van laagcalorisch gas bestaat uit Gronings gas én importgas dat wordt omgezet in de stikstoffabriek bij Zuidbroek. Plotseiling was uitbreiding van die fabriek niet meer noodzakelijk; dit wijst ook op een afname van de totale vraag. Tijdens het debat in de Tweede Kamer heeft GroenLinks dan ook een motie om de stikstoffabriek toch uit te breiden niet gesteund. Wij willen meer inzicht in de gasvraag, want uitbreiding van de import komt de energietransitie niet ten goede. Vermoedelijk daalt de gasvraag sneller dan verwacht en kan de Groninger productie naar beneden. Het heeft onze volle aandacht!

Proefprocessen tegen de NAM

In de Tweede Kamer is ook een motie van Liesbeth van Tongeren aangenomen die oproept middelen beschikbaar te stellen voor proefprocessen tegen de NAM.

Kleine schades door aardbevingen

Op 28 september is er tijdens de Statenvergadering gesproken over de conceptplannen van Nationaal Coördinator Hans Alders. Hierbij is op ons initiatief door zeven partijen een motie ingediend om de administratieve lasten en daarmee de rol van het Centrum voor Veilig Wonen (CVW) te beperken bij de afhandeling van kleinere schades. De motie is unaniem aangenomen en Gedeputeerde Eikenaar heeft toegezegd zich hard te willen maken voor deze motie. Natuurlijk is dit niet de oplossing voor alle problemen, maar wij waken ervoor om in een negatieve spiraal te raken in dit dossier. Er zijn veel problemen, maar wij proberen steeds weer op onderdelen vooruit te kijken.

Hendri Meendering

Vacature voorzitter provinciaal bestuur

Met het vertrek van voorzitter Bea Moolenaar komt de positie van voorzitter vacant. Het provinciaal bestuur nodigt alle leden uit de provincie uit om te solliciteren.

Wie zijn wij?

Het provinciaal bestuur bestaat idealiter uit zeven leden. Bestuursleden worden door de provinciale ledenvergadering benoemd. Een bestuursperiode duurt twee jaren.

De taken van het bestuur zijn onder meer:

- Zorgen voor de interne en externe dialoog
- Politiek personeelsbeleid
- Organiseren verkiezingen
- Vrijwilligers werven en binden
- Conflictbeheersing
- Contact initiëren en onderhouden met lokale afdelingen binnen de provincie
- Je bent 4-8 uur beschikbaar per week

Wat vragen wij?

- Je bent in staat een team aan te sturen.
- Je staat open voor (ideeën/kritiek van) leden.
- Je bent flexibel.
- Je bent in staat de partij intern en extern te vertegenwoordigen.
- Je bent integer.
- Je beschikt over politieke sensitiviteit.
- Je onderhoudt contacten met gedeputeerde, fracties en wethouders.

Wat bieden wij?

- Interessante contacten met (prominente) leden van GroenLinks.
- Ervaring opdoen in het leidinggeven.
- Een spannende tijd met veel verkiezingen.
- Een omgeving die houdt van inhoudelijke debatten gecombineerd met gezelligheid en die geeft om mens, natuur & dier.

Procedure

Solliciteren kan tot en met 15 oktober 2016 door een motivatiebrief te sturen naar onze secretaris Gijs van der Kroef: gijs.vdkroef@gmail.com. Vervolgens vindt er een gesprek plaats met (afgevaardigden van) het bestuur. Uiteindelijk kiest de ledenvergadering in november wie onze nieuwe voorzitter wordt.

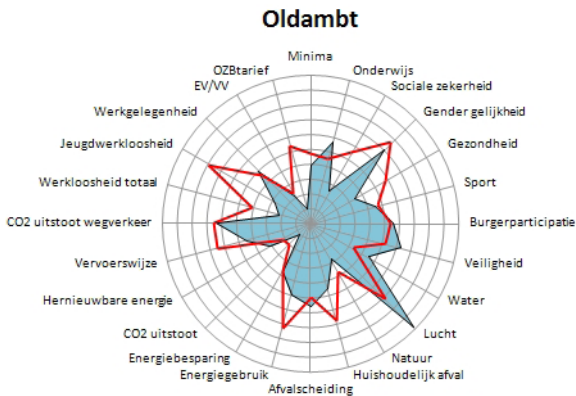
Als je (meer) vragen hebt over de inhoud van de functie kun je contact opnemen met Ria Damhof: riadamhof@gmail.com

Duurzaam meters maken II

Dit artikel is interessant voor alle gemeenten in de provincie

Op donderdag 21 september organiseerden GroenLinks en de PvdA Oldambt in Winschoten onder de titel 'Duurzaam meters maken' een tweede avond over duurzaamheid en werk in het Oldambt. Bij het woord 'duurzaam moet daarbij niet alleen gedacht worden aan energie, maar ook aan werk, sociale samenhang, schone lucht, landbouw, kijken over de grens. Kortom alles wat een gemeente toekomstbestendig maakt.

De titel 'Duurzaam meters maken' verwijst naar de Duurzaamheidsindex voor gemeenten (te vinden op www.gdindex.nl). Ook voor het Oldambt is zo'n index in de vorm van een spinnenweb gemaakt. De rode lijn geeft het gemiddelde van alle 393 gemeenten weer. Het blauwe vlak de score van Oldambt. Het gaat echt goed met luchtkwaliteit. Redelijk met onderwijs en veiligheid, vooral omdat het gemiddelde erg laag is. Wat onderwijs betreft vallen in Oldambt best nog slagen te maken. Niet

goed gaat het op het gebied van gezondheid, huishoudelijk afval, energie, werkloosheid en sociale zekerheid; ook wat de natuur betreft valt er nog veel te doen. Daar moeten echt nog meters op de index bijkomen! Voor GroenLinks en de PvdA in het Oldambt was de duurzaamheidsmeter het startpunt voor een serie duurzaamheidsbijeenkomsten. Zou het lukken om de noodzakelijke duurzame veranderingen te koppelen aan werk voor iedereen?

De eerste bijeenkomst was goed bezocht. Dat was bij de tweede niet het geval. Er waren maar zestien mensen, maar inhoudelijk was het even succesvol als de eerste keer. Handvat voor de avond was het Akkoord van Westerlee. Voor drie thema's uit dat akkoord waren sprekers uitgenodigd. Inleider was gebiedsregisseur Gerard Kremer.

Gerard Kremer

Gerard Kremer was samen met Bert Middel gevraagd om in Oost-Groningen uitwerking te geven aan het Akkoord van Westerlee. Dat akkoord heeft als doel mensen die een baan zoeken aan het werk te helpen en mensen die werknemers zoeken duidelijkheid te verschaffen. Oost-Groningen heeft het imago van problemen en moeilijkheden. Ten onrechte. Werkgevers (zoals bijvoorbeeld houtlijmfabriek Lamico in

Winschoten) komen graag omdat Oost-Groningers bereid zijn hard te werken en zich altijd loyaal opstellen. Groningers vertellen te weinig dat ze goed zijn.

Een interessante suggestie van Kremer is dat we in Oost-Groningen onze landbouwproducten zelf moeten verwerken tot eindproducten. Nu vindt de waardevermeerdering van producten uit de regio elders plaats! En ja, de aanwezigheid van internet via glasvezel is ook voor het trekken van bedrijven belangrijk!

Veel jongeren verlaten Oost-Groningen voor opleiding en werk elders. Aan degenen die achterblijven moet tijd, geld en energie besteed worden zodat ze aan de slag kunnen als werk vrijkomt. De jongeren die weggaan kun je misschien terughalen door hier stageplekken aan te bieden. Kremer constateert ook dat het ontbreekt aan een overzicht van de vaardigheden van werklozen. Hoe kun je dan ooit mensen gericht aan het werk helpen en werkgevers hierheen halen, zo vraagt hij zich af. Een aandachtspunt dus.

Ten slotte wijst hij op het gevaar van inzet op één strategie. Als die mislukt, ben je nog geen stap verder. Er moet een meervoudige aanpak komen en het pessimisme moet naar de prullenbak worden verwezen.

Elles Bulder

Elles Bulder is directeur van haar eigen onderzoeksbureau en lector aan de Hanzehogeschool. Haar presentatie gaat over de mogelijkheden die recreatie (invulling van vrije tijd; daar horen ook bioscopen, cafés e.d. bij) en toerisme (langer durend verblijf) bieden om in Oldambt meer werkgelegenheid te scheppen.

Zij begint met de vaststelling dat Groningen (inclusief de stad) niet een grote toeristische trekker is: slechts 2 % van het totaal aantal toeristische uitstapjes in Nederland wordt in onze provincie gemaakt. Dat is al jaren zo. De stad Groningen trekt 1/3 van die bezoekers. Met 15.500 banen (niet fte) is de sector goed voor 5,7 % van de werkgelegenheid in de provincie. In Oldambt is dat 890 banen (5,9%).

De belangrijkste trekkers voor dagrecreatie in de provincie zijn Holland Casino, Landgoed Nienoord, Zwemparadijs Tropique, Fontana en het Groninger Museum. De eerste vier halen jaarlijks meer dan 200.000 bezoekers. Het museum slingert wat om die grens heen. De Vesting Boertange en het klooster in Ter Apel zijn goed voor respectievelijk 80.000 en 40.000 bezoekers. Wat het toerisme betreft komt een derde van de bezoekers van Oldambt vooral voor rust en ruimte (inclusief genieten van landschap en fietsen). Musea, molens, kerken e.d. en speciale gebeurtenissen trekken elk 25% van de toeristen naar Oldambt. Deze voorkeuren passen bij het profiel van de mensen die Oldambt bezoeken: meer dan de helft van hen komt zonder kinderen en 65% is boven de 50 jaar. Het beeld dat mensen hebben van Oldambt is heel positief. Zowel bezoekers als niet-bezoekers vinden het hier schoon, veilig, gastvrij en gezellig. Een sterke groei maakt de watersport door (2014: 18% van het totaal). Dat is uiteraard te danken aan de Blauwe stad. Ter afsluiting geeft Elles Bulder een aantal adviezen op het gebied van toerisme en recreatie:

1. Samenwerking van de gemeenten Oldambt en Westerwolde
2. Aandacht voor gastvrijheid en goede informatievoorziening
3. Campagne Imagoverbetering
4. Inzet op Natuurtoerisme – eco en outdoor - en vaarrecreatie

5. Publiekstrekker / Zout voor Goud
6. Ook inzet op mensen uit de eigen regio
7. Kansrijke ontwikkelingen liggen niet op het gebied van langdurig verblijf, dus richten op recreatie en dagtoerisme (bijv. Wellness en bezinningstoerisme, Versterking kuuroord Bad Nieuweschans)
8. Aandacht voor Cittaslow
9. Investerings moet niet achterwege blijven

Hans Bergsma

Hans Bergsma is de directeur van de Gebiedscoöperatie Westerkwartier. Die organisatie wil groene ondernemers, natuurbehouders, kennisinstellingen, overheden en burgers in de regio verbinden. Het doel daarvan is het scheppen van werkgelegenheid door de regionale economie te versterken. Dat gebeurt door de ontwikkeling van korte ketens waar het gaat om voedsel, energie, waterbeheer, natuur, biobased economy, gezondheid, welzijn en zorg. Bergsma constateert dat de samenwerking op dit gebied met het UWV eigenlijk niet lukt: die organisatie is te log en bureaucratisch. Daarom wordt er samengewerkt met de gemeenten. Er wordt gewerkt met vijf programma's:

1. Landschap, landbouw en voedsel
2. Energie, water, biobased economy
3. Leefomgeving, gezondheid, healthy ageing
4. Coöperaties nieuwe stijl
5. Jongeren

Er is een projectontwikkelbureau opgezet om de projecten vorm te geven. Daarbij worden veel stagiaires ingezet. Een aantal projecten heeft een bereik buiten de regio, omdat de ketens verder doorlopen, bijvoorbeeld naar de stad Groningen. Denk daarbij aan de verkoop van regionaal geproduceerd voedsel aan grote instellingen.

Voor de dorpen zijn de activiteiten gericht op het opzetten van dorpscoöperaties met meerdere poten en een goed verdienmodel.

Het opbouwen van nieuwe ketens is een belangrijk onderdeel van het werk van de Gebiedscoöperatie, maar ook onderzoek van bestaande ketens in en rond de stad Groningen levert veel op. Waar kunnen lokaal geproduceerde grondstoffen gebruikt worden om hier producten te maken? Waar vind je lokale afzetmogelijkheden? Hoe haal je subsidies binnen? Belangrijk is dat er plannen voor de lange termijn gemaakt.

Meer informatie: <http://www.gebiedscooperatie.info/>

Arnoud Hoogsteen

Arnoud Hoogsteen is beleidsmedewerker bij de Vakcentrale FNV en werkte als zodanig mee aan *Kop d'r Veur*, het rapport dat ten grondslag ligt aan het Akkoord van Westerlee.

Hij hield een kort betoog met vier adviezen:

1. Zet in op recreatie. Doe dat in samenwerking van Oldambt en Westerwolde. Dan heb je een mooi-er toeristisch gebied, ook richting Duitse toeristen.
2. Schep werk vanuit de inhoud. Dat kan als overheid en bedrijven samenwerken en plannen vastleggen in een gebiedsagenda.
3. De regie voor de regionale economie moet niet alleen in handen liggen van overheden. Er moet gezocht worden naar nieuwe wegen.

4. Lees het rapport [Maak verschil](#)

Conclusies

1. Er zijn ruime mogelijkheden om werkelijk iets te gaan doen aan het gebrek aan werkgelegenheid en krimp in Oldambt (en Oost-Groningen). Samenwerking is daarbij het sleutelwoord. Samenwerking tussen gemeenten onderling, samenwerking tussen bedrijven, en samenwerking van overheden en bedrijven.
2. Een gezamenlijke visie op de toekomst is daarbij welkom.
3. Een van de manieren om zo'n samenwerking vorm te geven is een gebiedscoöperatie. Daar kunnen alle partijen op voet van gelijkwaardigheid bij elkaar komen.
4. Inhoudelijk liggen er kansen op het gebied van recreatie, lokale verwerking van landbouwproducten, onderzoek en aanleg van economische ketens en betere marketing van Oost-Groningen als aantrekkelijk vestigingsgebied.

Aart Jan Langbroek, Henk de Weerd

Diogenes

Voor wie het nog niet doorhad:
de seizoenen zijn zes weken
opgeschoven.
Nu de vakanties nog!

Column Efficiëntie

Mijnheer Jansen gaat zijn leven minder efficiënt inrichten. Het werd helemaal te gek. Als hij vanuit de kamer iets van het aanrecht moest pakken, keek hij rond of er soms iets mee moest naar de keuken. En in de keuken dan op zoek naar iets dat eigenlijk in de kamer moest staan. Dan kon dat mooi in een keer mee terug. Het nadenken over de winst kostte drie keer zoveel energie als het twee keer lopen.

Het streven naar efficiëntie is een wijd verbreid fenomeen. Overal waar mensen werken wordt ernaar gestreefd dat zo efficiënt mogelijk te doen. Anders dan thuis, waar het mijnheer Jansen vooral gaat om het besparen van inspanning, lijkt het hem in de maatschappij vooral om financiële besparingen te gaan. Als je hetzelfde werk met minder mensen kunt doen, maak je minder kosten en dat is voor een organisatie nooit weg. In tijden van bezuinigingen en het streven naar hoge dividenden moet elke euro omgedraaid worden, niet waar?

Voor de mensen die in de die organisaties werken valt het streven naar meer efficiëntie vaak wat minder positief uit.

De werkdruk neemt toe, want ze krijgen te maken met hetzelfde probleem als mijnheer Jansen: efficiënter werken kost meer inspanning en leidt tot het gevoel dat je voortdurend op je tenen moet lopen.

Op maatschappelijk niveau leidt vergroting van efficiëntie naar ontslagen en minder vacatures. In een wereld waarin werken niet alleen financieel noodzakelijk is, maar ook sociaal als een verplichting wordt gezien, is streven naar efficiëntie paradoxaal.

Mijnheer Jansen houdt van dat woord: paradoxaal. Het geeft niet alleen aan dat iets tegelijkertijd logisch en niet logisch is, maar ook dat er een achterliggende verklaring is die die tegenstelling opheft. Die verklaring vind je door te zoeken naar het antwoord op de vraag waar de voordelen van meer efficiëntie terechtkomen.

Omdat het in elk geval niet is bij de mensen die efficiënter moeten gaan werken, is mijnheer Jansen de universele strijd tegen meer efficiëntie begonnen. 'Minder doen in meer tijd' lijkt hem een aardig streven.

Henk de Weerd

Agenda

Vrijdag 18 en zaterdag 19 november

Startweekend Leergang: Zin in GroenLinks!

[Meer informatie](#)

Zaterdag 19 november

GroenLinks bijeenkomst

Een andere economische visie op het platteland

Heerenhuis, Spilsluizen 9, Groningen

10:30 - 13:00 uur

Zaterdag 26 november

Provinciale Ledenvergadering

Eten bij Moeders, Havenweg 1, 9989 BN Warffum

Aanvang: 10 uur. Afsluting: 13:00 uur

Zaterdag 17 december

GroenLinks verkiezingscongres

Werkspoorkathedraal, Tractieweg 41, 3534 AP Utrecht

OV: station Utrecht Zuilen (overstappen op Utrecht Centraal)

Je kunt je [hier](#) tot **19 november** aanmelden

Woensdag 15 maart

Verkiezingen Tweede Kamer

Colofon

Jaargang 25, nummer 3

De Wenakker verschijnt 4 keer per jaar

Redactie: Nicolette Scholten, Ger Zuiderveen en

Henk de Weerd

Bijdragen: Ria Damhof, Sjoerd van Dorp, Albert Houwer, Aart Jan Langbroek, Hendri Meendering, Bea Moolenaar

Redactieadres

Statenfractie GroenLinks

Turfsingel 83

9712 KL Groningen 050 3164568

groenlinks@ps-provinciegroningen.nl

Kopij is van harte welkom op
bovenstaand adres.

Deadline: 1 december 2016

Contact

Statenfractie

Arjen Nolles (fractievoorzitter): 06 38373783
arjennolles@yahoo.com

Harrie Miedema: 06 43748917
h.miedema@ps-provinciegroningen.nl

Hendri Meendering: 06 13370915
h.meendering@xs4all.nl

Leo de Vree (fractieverteenwoordiger): 0595 464327
ldevree@planet.nl

Gedeputeerde

Nienke Homan: 06 52761547
nienkehoman4@gmail.com

Provinciaal bestuur

Ria Damhof (voorzitter a.i.): 06 14531360
riadamhof@gmail.com

Gijs van der Kroef (secretaris):
06 13705440
gijs.vdkroef@gmail.com

David van der Kellen (penningmeester):
050 4061994
vdkellen@hotmail.com

Job de Bruijn: 050 5891568
jobdebruijn@gmail.com

Henk Klabbers: 050 4062954
hklabbers@noordmaat.nl

Digitaal

- groenlinks@ps-provinciegroningen.nl
- www.groenlinksgroningen.nl
- facebook.com/groenlinks.statenfractie
- twitter.com/glprovgroningen
- <https://wenakker.wordpress.com>